

ที่ มท ๐๒๑๑.๑/ว ๑๘๖๓

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๕๖๔
มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความร่วมมือในการจัดการศัตรูมะพร้าว

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ กษ ๑๐๑๐/๙๙๒ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๔

ด้วยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกรมส่งเสริมการเกษตร แจ้งสถานการณ์การระบาดของศัตรูมะพร้าว ๕ ชนิด ได้แก่ หนอนหัวดำ แมลงคำหนาม ด้วงแรด ด้วงงวง และไรสีขาว ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และ ๒๙ จังหวัดทั่วประเทศ รวมทั้งได้กำหนดแนวทางการจัดการศัตรูมะพร้าวให้เกิดความยั่งยืน โดยขอความร่วมมือ กระทรวงมหาดไทยแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ให้ความร่วมมือในการขับเคลื่อนการรณรงค์ให้ประชาชน และผู้ประกอบการ เช่น ธุรกิจท่องเที่ยว โรงแรม รีสอร์ฟ ทุกแห่งที่ปลูกมะพร้าวเฝ้าระวังและแก้ปัญหาการจัดการศัตรูมะพร้าว เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อภาคการเกษตรและการท่องเที่ยว รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้ว เพื่อให้การแก้ไขปัญหาการระบาดของศัตรูมะพร้าวเกิดความยั่งยืน ขอให้จังหวัดดำเนินการดังนี้

๑. จังหวัดที่มีการระบาดของศัตรูมะพร้าว ๒๙ จังหวัด (ตามบัญชีแนบท้าย) มอบหมาย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้ให้กับเกษตรกรและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ทราบถึง ปัญหา ผลกระทบ และวิธีการจัดการศัตรูมะพร้าวตามแนวทางการจัดการศัตรูมะพร้าวให้เกิดความยั่งยืน เพื่อไม่ให้ ส่งผลกระทบต่อภาคการเกษตรและการท่องเที่ยว

๒. จังหวัดที่เฝ้าระวังการระบาดของศัตรูมะพร้าว ๕๗ จังหวัด (ตามบัญชีแนบท้าย) บูรณาการ การทำงานกับทุกภาคส่วนในการเฝ้าระวัง ติดตามสถานการณ์การระบาดของศัตรูมะพร้าวในพื้นที่ และร่วมดำเนินการ จัดการแก้ปัญหาของศัตรูมะพร้าวตามแนวทางการจัดการศัตรูมะพร้าวให้เกิดความยั่งยืน เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบ ต่อภาคการเกษตรและการท่องเที่ยว

ทั้งนี้ ขอให้ประสานแจ้งอำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งในพื้นที่ทราบต่อไปด้วย

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมศักดิ์ จันทร์ฤทธิ์)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานปลัดกระทรวง
สำนักนโยบายและแผน (กลุ่มงานกิจการพิเศษ)
โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๒๖๒๒ ๒๔๔๓

บัญชีแบบท้าย
ขอความร่วมมือในการจัดการศัตตรูมะพร้าว

จังหวัดที่มีการระบาดของศัตตรูมะพร้าว ๒๙ จังหวัด

๑. จังหวัดกรุงเทพฯ	๑๖. จังหวัดภูเก็ต
๒. จังหวัดจันทบุรี	๑๗. จังหวัดยะลา
๓. จังหวัดฉะเชิงเทรา	๑๘. จังหวัตระยอง
๔. จังหวัดชลบุรี	๑๙. จังหวัดราชบุรี
๕. จังหวัดชุมพร	๒๐. จังหวัดสงขลา
๖. จังหวัดตรัง	๒๑. จังหวัดสตูล
๗. จังหวัดตราด	๒๒. จังหวัดสมุทรปราการ
๘. จังหวัดนครปฐม	๒๓. จังหวัดสมุทรสงคราม
๙. จังหวัดนนทบุรี	๒๔. จังหวัดสมุทรสาคร
๑๐. จังหวัดนครศรีธรรมราช	๒๕. จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๑๑. <u>จังหวัดนราธิวาส</u>	๒๖. จังหวัดสุรินทร์
๑๒. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๒๗. จังหวัดอ่างทอง
๑๓. จังหวัดปัตตานี	๒๘. จังหวัดอุดรธานี
๑๔. จังหวัดพังงา	๒๙. จังหวัดอุบลราชธานี
๑๕. จังหวัดเพชรบุรี	

จังหวัดที่ต้องเฝ้าระวังการระบาดของศัตตรูมะพร้าว ๔๗ จังหวัด

๑. จังหวัดกาญจนบุรี	๒๕. จังหวัดแพร่
๒. จังหวัดกาฬสินธุ์	๒๖. จังหวัดมหาสารคาม
๓. จังหวัดกำแพงเพชร	๒๗. จังหวัดมุกดาหาร
๔. จังหวัดขอนแก่น	๒๘. จังหวัดแม่ฮ่องสอน
๕. จังหวัดชัยนาท	๒๙. จังหวัดยโสธร
๖. จังหวัดชัยภูมิ	๓๐. จังหวัดร้อยเอ็ด
๗. จังหวัดเชียงราย	๓๑. จังหวัดระนอง
๘. จังหวัดเชียงใหม่	๓๒. จังหวัดลพบุรี
๙. จังหวัดตาก	๓๓. จังหวัดลำปาง
๑๐. จังหวัดนครนายก	๓๔. จังหวัดลำพูน
๑๑. จังหวัดนครพนม	๓๕. จังหวัดเลย
๑๒. จังหวัดนครสวรรค์	๓๖. จังหวัดศรีสะเกษ
๑๓. จังหวัดนนทบุรี	๓๗. จังหวัดสกลนคร
๑๔. จังหวัดน่าน	๓๘. จังหวัดสระบุรี
๑๕. จังหวัดบึงกาฬ	๓๙. จังหวัดสิงห์บุรี
๑๖. จังหวัดบุรีรัมย์	๔๐. จังหวัดสุโขทัย
๑๗. จังหวัดปทุมธานี	๔๑. จังหวัดสุพรรณบุรี
๑๘. จังหวัดปราจีนบุรี	๔๒. จังหวัดหนองคาย
๑๙. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	๔๓. จังหวัดหนองบัวลำภู
๒๐. จังหวัดพะเยา	๔๔. จังหวัดอำนาจเจริญ
๒๑. จังหวัดพัทลุง	๔๕. จังหวัดอุตรดิตถ์
๒๒. จังหวัดพิจิตร	๔๖. จังหวัดอุทัยธานี
๒๓. จังหวัดพิษณุโลก	
๒๔. จังหวัดเพชรบูรณ์	

ที่ กษ ๑๐๑/

กกพ.สกน.๒๕๖๔	๑๓๑
เลขที่	วันที่ ๑๐ มี.ค. ๒๕๖๔
กสทช.	๑๐.๐๓.๒๕๖๔

กระทรวงมหาดไทย
กองกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
จำนวน ๑๐ ลักษณะ
ลงราชดำเนินออก กทม. ๑๐๒๐

วันที่ ๑๐ มี.ค. ๒๕๖๔
เลขที่ ๑๓๖๙
วันที่ ๑๐ มี.ค. ๒๕๖๔

มีนาคม ๒๕๖๔

สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

วันที่ ๑๐ มี.ค. ๒๕๖๔
เลขที่ ๙๐๗๙
ลงวันที่ ๑๐.๓.๒๕๖๔

เรื่อง ขอความร่วมมือในการจัดการศัตรูแมลงพืช

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สถานการณ์การระบาดศัตรูแมลงพืช จำนวน ๑ แผ่น
๒. แนวทางการจัดการศัตรูแมลงพืช จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกรมส่งเสริมการเกษตรได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาการระบาดของศัตรูพืชมาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะแมลงพืชที่มีศัตรูเข้าทำลายหลายชนิด ในทุกส่วนของลำดับ เช่น หนอนหัวทำลายใบแก่ แมลงด้านนำทำลายใบอ่อนที่ยังไม่คลี่ ด้วงแระทำลายยอดอ่อน กัดโคนทางใบ และคอมพะรัว ด้วงวงเข้าทำลายข้าวตามรอยเจาของด้วงแระทำให้มะพร้าวตายในที่สุด การระบาดมีแนวโน้มแพร่กระจายในวงกว้างหากไม่ดำเนินการแก้ไขจะสร้างความเสียหายให้กับผลผลิตและรายได้ของเกษตรกร ตลอดจนทำลายภูมิทัศน์ที่สวยงามในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทยที่นี่ เช่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประจำวันศรีรัตน์ เพชรบุรี ชลบุรี ฉะเชิงเทรา เป็นต้น ทำให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบและผู้เกี่ยวข้องอกงามให้ความเห็นและเรียกร้องให้มีการจัดการแก้ปัญหาศัตรูแมลงพืชให้มีความยั่งยืน รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาแล้ว เพื่อให้การแก้ปัญหาศัตรูแมลงพืชประสบผลสำเร็จ และเกิดความยั่งยืนจำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพราะปัญหาการระบาดศัตรูแมลงพืช มีปัจจัยเกี่ยวข้องหลายด้าน และไม่เฉพาะเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเท่านั้นที่ปลูกแมลงพืช ยังมีการปลูกในพื้นที่อื่น อีกจำนวนมาก เช่น ในโรงแรม รีสอร์ฟ สถานที่ท่องเที่ยว ที่สาธารณะ บ้าน วัด โรงเรียน เป็นต้น การแก้ปัญหา ต้องดำเนินการให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ปลูกแมลงพืช ตลอดจนแหล่งเพรียพันธุ์ของศัตรูแมลงพืช เช่น ป่าช้า บ่อนความชื้น กองขยาย กองทະลายป่าล้ม กองปุ๋ยคอก กองขี้เลือย กองชิ้นส่วนมะพร้าวของผู้ประกอบการ และแมลงพืชที่ยืนต้นตาย ล้วนเป็นแหล่งเพรียพันธุ์ของด้วงแระศัตรูแมลงพืช ดังนั้นจึงขอความร่วมมืออย่างท่าน เพื่อแจ้งหน่วยงานในสังกัดในพื้นที่การระบาดของศัตรูแมลงพืช ให้ความร่วมมือในการขับเคลื่อนการรณรงค์ ให้ประชาชน และผู้ประกอบการ เช่น ธุรกิจท่องเที่ยว โรงแรม รีสอร์ฟ ทุกแห่งที่ปลูกแมลงพืชเฝ้าระวัง และแก้ปัญหาการจัดการศัตรูแมลงพืชเพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบทั้งภาคการเกษตรและการท่องเที่ยวต่อไป รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความร่วมมือดังกล่าว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอวัฒน์ เกษตรนิติ)

รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ทัวทุกส่วนราชการที่ด้านสิ่งแวดล้อมและพัฒนาเกษตรกรรมและระบบสหกรณ์

กรมส่งเสริมการเกษตร

กองส่งเสริมการอธิบายและจัดการดินปุ๋ย

โทร./โทรสาร ๐ ๒๕๖๑ ๒๐๓๔

E-mail: agriqua@doea.go.th

สถานการณ์การระบาดและการจัดการศัตรูมะพร้าว

๑. สถานการณ์ศัตรูที่สำคัญของมะพร้าว (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔ กรมส่งเสริมการเกษตร)

๑.๑ พื้นที่ระบาดของศัตรูมะพร้าวในภาพรวมของประเทศไทย

(๑) หนองหัวคำ พบพื้นที่ระบาดรวม ๙,๘๒๑.๕๐ ไร่ ในพื้นที่ ๒๕ จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี ราชบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด สมุทรปราการ นครราชสีมา อุดรธานี กระปี ชุมพร นครศรีธรรมราช นราธิวาส ปัตตานี พังงา ภูเก็ต สงขลา สตูล และจังหวัดสุราษฎร์ธานี

(๒) แมลงดำทนาม พบพื้นที่ระบาดรวม ๒๒,๕๖๐ ไร่ ในพื้นที่ ๒๖ จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด ยะเยิง สมุทรปราการ นครราชสีมา อุบลราชธานี กระปี ชุมพร ตรัง นครศรีธรรมราช นราธิวาส ปัตตานี พังงา ภูเก็ต ยะลา สงขลา สตูล และจังหวัดสุราษฎร์ธานี

(๓) ตัวงแระ พบพื้นที่ระบาดรวม ๗,๙๗๙.๕๕ ไร่ ในพื้นที่ ๒๓ จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร อ่างทอง นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี ราชบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด ยะเยิง สมุทรปราการ กระปี ชุมพร นครศรีธรรมราช ปัตตานี ภูเก็ต ยะลา สงขลา สตูล และจังหวัดสุราษฎร์ธานี

(๔) ตัวงวง พบพื้นที่การระบาดรวม ๑,๒๐๔ ไร่ ในพื้นที่ ๑๒ จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร สมุทรสงคราม จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด สมุทรปราการ ชุมพร ปัตตานี พังงา ภูเก็ต และจังหวัดสุราษฎร์ธานี

(๕) ไรสีขา พบพื้นที่การระบาดรวม ๒,๖๐๔.๗๕ ไร่ ในพื้นที่ ๖ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดราชบุรี จันทบุรี ฉะเชิงเทรา สุรินทร์ และจังหวัดชุมพร

แนวทางการจัดการศัตรูมะพร้าวให้เกิดความอย่างยั่งยืน

๑. สร้างการรับรู้ให้กับเกษตรกร และผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนถึงปัญหา ผลกระทบและวิธีการจัดการศัตรูมะพร้าว เช่น การจัดกระบวนการเรียนรู้หรือเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้

๒. สร้างความเข้มแข็งให้กับศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชนในการจัดการศัตรูพืชโดยใช้วิธีผสมผสานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และสร้างเครือข่ายการจัดการศัตรูพืชระหว่างหน่วยงานโดยเฉพาะระดับชุมชนในแต่ละพื้นที่ให้สามารถจัดการศัตรูพืชได้ด้วยตนเองและเกิดความยั่งยืน ด้วยการพัฒนาความรู้การผลิตขยายศัตรูธรรมชาติสนับสนุนปัจจัยการผลิตขยายศัตรูธรรมชาติ เช่น แทนเบียนควบคุมแมลงดำรง命 แทนเบียนควบคุมหนอนหัวดำ เชื้อรากเขียว เมตาไโรเชียมควบคุมด้วงแรด เป็นต้น

๓. สำรวจ เฝ้าระวัง ติดตามสถานการณ์การระบาดของศัตรูมะพร้าวอย่างต่อเนื่อง ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ทั้งแปลงเกษตรกร และพื้นที่อื่นๆ เช่น สถานที่ท่องเที่ยว โรงแรม รีสอร์ฟ โรงพยาบาล สถานที่ราชการ เอกชน และพื้นที่สาธารณะ โดยประชาสัมพันธ์ รณรงค์ ให้ผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด ร่วมดำเนินการจัดการแก้ไขปัญหาของศัตรูมะพร้าวเมื่อพบการระบาด เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งแพร่กระจายไปยังแหล่งปลูกมะพร้าว

๔. การศัตรูมะพร้าวทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นหนอนหัวดำ แมลงดำรง命 ด้วงแรดและด้วงวง ต้องใช้วิธีการจัดการศัตรูมะพร้าวแบบผสมผสาน หรือการใช้หลาย ๆ วิธีร่วมกัน เพราะแต่ละวิธีมีประสิทธิภาพในการกำจัดแมลงในสถานการณ์ที่ต่างกัน เช่น การจัดการด้วงแรด โดยใช้วิธิกล (จับด้วยเตี้มวัยมาทำลาย) วิธีเขตกรรม (ตัดแต่งทำความสะอาดคอมมะพร้าว) โดยชีววิธี (ใช้เชื้อรามาไโรเชียมทำลายตัวหนอน) การใช้สารเคมีรัดบริเวณคอมมะพร้าวต้นที่ไม่สูงมาก ใช้ลูกเหม็นเพื่อไล่ และการใช้กับตักฟิโรโนนล่อตัวเตี้มวัย เป็นต้น

๕. พื้นที่ปลูกมะพร้าวที่มีอายุมากและให้ผลผลิตต่ำ แนะนำส่งเสริมให้ตัดต้นทึ้งแล้วปลูกใหม่ (สร้างสวนใหม่ทดแทน โดยเลือกใช้พันธุ์ดีและส่งเสริมการปลูกพืชหลากหลายเพื่อให้เกิดระบบภูมิเวชที่สมดุล) เพื่อเพิ่มผลผลิต และไม่ให้เป็นแหล่งแพร่ระบาดศัตรูพืช ตลอดจนการป้องกันกำจัดศัตรูมะพร้าวที่เข้าทำลายพืชชนิดอื่นด้วย เช่น ปัลมน้ำมัน อินพลาสต์ เป็นต้น

๖. การทำลายแหล่งอาศัยและขยายพันธุ์ที่เป็นต้นเหตุของปัญหาการแพร่ระบาดของศัตรูมะพร้าว โดยเฉพาะด้วงแรดและด้วงวงให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ เช่น ทำลายมะพร้าวที่ยืนต้นตาย ตอหรือต้นมะพร้าว ต้นปาล์มน้ำมันที่โคนแล้วปล่อยทิ้งไว้ ขาดเปลือกมะพร้าว กองทะลายปาล์ม ปางซ้าง บ่อนครายชนซึ่งเป็นประเพณีที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นของเกาะสมุย เป็นต้น

๗. การมีส่วนร่วมและการทำงานเป็นทีม โดยบูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยราชการ องค์กรท้องถิ่น/เอกชน ชุมชนและเกษตรกร มีส่วนร่วมในการวางแผน สนับสนุนการแก้ปัญหาการระบาดของศัตรูมะพร้าว เช่น กำหนดแนวทางหรือมาตรการทางสังคม หรือการทำประชาคม รวมทั้งการสนับสนุนงบประมาณในการจัดหาปัจจัยการในการควบคุมหรือผลิตขยายศัตรูธรรมชาติเพื่อควบคุมศัตรูมะพร้าวตามกำหนดระยะเวลา รายการที่ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อนำไปสู่ความยั่งยืน ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้วยการดูแลรักษาเพิ่มผลผลิตมะพร้าว ลดต้นทุนการผลิต ลดการพึงพาสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช ด้านสิ่งแวดล้อม ด้วยการปกป้องและรักษาผลผลิตโดยใช้ปัจจัยทดแทนสารเคมี อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ และเกิดความยั่งยืน และด้านสังคม ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน การจ้างงานโดยการใช้แรงงานที่มีอยู่ในชุมชนให้มากขึ้นอย่างน้อยสำหรับการสำรวจ เฝ้าระวัง ผลิตขยายศัตรูพืชใช้ได้เองในชุมชน สร้างความสามัคคี ความเป็นปึกแผ่นในสังคม

แมลงดำหมาม มะพร้าว

ลักษณะการกำจัด

ตัวหนอนและตัวเต็มวัยกัดกินยอดอ่อนและช้อนตัวในใบอ่อนที่พับอยู่ และจะเคลื่อนย้ายไปกินยอดอ่อนอื่นหลังจากที่กัดน้ำค้อออกแล้ว ต้นมะพร้าวที่ถูกกำจัดอย่างรุนแรงใบมะพร้าวจะเป็นสีขาวโพลนชัดเจน หรือที่ชาวบ้านเรียกว่า "มะพร้าวหัวงอก"

การป้องกันและกำจัด

กรณีเริ่มพบการระบาด

ต้นมะพร้าวมีการใบ ยอด กีดกันกำจัดตั้งแต่ 1 – 5 ใน ควบคุมการระบาด ดังนี้

- ใช้วีร์ตัดยอดกีดกันกำจัด เก็บไข่ และตัวหนอน ไปกำจัด
- ไม่เคลื่อนย้ายต้นพันธุ์มะพร้าวจากแหล่งที่มีการระบาดไปยังแหล่งที่ไม่มีการระบาด
- ใช้ตัวผู้และตัวเมียในมะพร้าวต้นต่ำกว่า 12 เมตร

3.1 ปล่อยแมลงหางหนีบ บริเวณยอดมะพร้าว อัตรา 50 ตัวต่อยอด เพื่อกำจัดหนอนและดักแด้ แมลงดำหมาม

3.2 ปล่อยแทنเบี้ยน อะซีโคเดส อิสพินารัม (*Asecodes hispinarum*) และแทนเบี้ยนเตตระสติกัส บรอนติสปี (*Tetrastichus brontispae*) กำจัดหนอนแมลงดำหมาม อัตรา 5-10 มัมมีต่อไร่ ปล่อย 3 – 5 ครั้ง ห่างกัน 7 – 10 วัน

กรณีระบาดรุนแรง

ต้นมะพร้าวมีการใบ ยอด กีดกันกำจัดตั้งแต่ 6 ขึ้นไป ใช้สารเคมีป้องกันกำจัด ดังนี้

1. มะพร้าวต้นเล็ก

1.1 ใช้สารเคมีแทป ไอโอดิคลอโรด 4 % GR อัตรา 30 กรัมต่อต้น โดยห่อใส่ถุง เห็นบัวกีดยอด มะพร้าว ควบคุมกำจัดแมลงดำหมามได้นาน 1 เดือน

1.2 เลือกสารเคมีชนิดใดชนิดหนึ่ง ละลายน้ำ 1 ลิตรต่อต้น ราดบริเวณยอดและรอบคอบมะพร้าว ดังนี้

- อัมดาโคลพริด 70 % WG อัตรา 4 กรัม (สารกลุ่ม 4)
- ไกอะมิกอกแซน 25 % WG อัตรา 4 กรัม (สารกลุ่ม 4)
- ไดโนทิฟเฟน 10 % WG อัตรา 10 กรัม (สารกลุ่ม 4)

2. มะพร้าวต้นสูงกว่า 12 เมตร ใช้อีมาเม็กติน เบนโซเอต 1.92 % EC (สารกลุ่ม 6) ฉีดเข้าลำต้น อัตรา 30 – 50 มิลลิลิตรต่อต้น ป้องกันกำจัดแมลงดำหมามได้นานไม่น้อยกว่า 2 เดือน

ໄສສັຫາ ມະພຣ້າວ

ລັກເບີນະກາຮົກກໍາລາຍ

ຈະເຂົາກໍາລາຍກາຍໄດ້ກັບລືບຫົ່ວພົດ ຕັ້ງແຕ່ພົດບາດເລັກ ໂດຍດຸດ
ກີບອຸ່ນກາຍໄດ້ກັບລືບເລີ່ມຂອງພົດກໍາໃຫ້ເກີດພົດ ແລະ ລຸກລາມກໍາໃຫ້
ເປັນພົດຕົກສະເກີດ ເນື້ອພົດໄຕຈະເຫັນພົດເປັນຮ່ອງລັກຫັດເຈນຫັ້ນ
ແຕກເປັນຮົວເໜີນລາຍໄນ້ສັນນຳຕາລ ແລະ ກໍາລາຍຖຸກພົດໃນກລາຍ
ກໍາໃຫ້ພົດນະພຣ້າວຂະໜັກກາຮົກເຈົ້າສູງເຕີບໂຕ ມາກກາຮົກຮາດຮຸນແຮງ
ໃນພົດເລັກຈະຮ່ວງເສີ່ຍຫາຍິນໄນ້ສາມາດຄົກົບພົດພັດຈຳໜ້າຍໄດ້

ກາຮົກປັ້ງກົນແລະ ກໍາຈັດ

1. ເນັ້ນພ່ານສາຮົກຈັດໄປໃນໜົງຮະຍະນະພຣ້າວຕິດຈັ້ນຈົນທຶນຮະຍະພົດບາດເລັກ ໂດຍເລືອກສາຮົກເຄີຍ
ກີບແນະນຳໃຫ້ພົດໃດໜີດເນື້ນ ພສນ້າ 20 ລົດຕ ນັດພົນທຸກ 7 ວັນ ອຍ່າງນ້ອຍ 4 ຄຽ້ງ ໂດຍໃຫ້ສັລັບ
ກຸລຸ່ມສາຮຕານຄລກໄກກາຮອກຄຸກຮີໃນກາຮົກພົນທຸກ 2 ຄຽ້ງ ດັ່ງນີ້

- ໂພຣາໄກຕ 30% WP ອັຕຣາ 30 ກຣັນ (ສາຮກລຸ່ມ 12)
- ອານີກຮາຊ 20% EC ອັຕຣາ 40 ພີລລີລິຕ (ສາຮກລຸ່ມ 19)
- ກຳນະຄັນ 80% WG ອັຕຣາ 60 ກຣັນ (ສາຮກລຸ່ມ UN)
- ໂພຣົດາເບນ 20% WP ອັຕຣາ 10-15 ກຣັນ (ສາຮກລຸ່ມ 21)
- ສໄປໂຣນີເຊີເຟນ 24% SC ອັຕຣາ 6 ພີລລີລິຕ (ສາຮກລຸ່ມ 23)
- ເຂົກຊີໄກຈະຂອກສ 1.8% EC ອັຕຣາ 30 ພີລລີລິຕ (ສາຮກລຸ່ມ 10 A)
- ໄຊຟຸລູມີໄກເຟນ 20% SC ອັຕຣາ 10 ພີລລີລິຕ (ສາຮກລຸ່ມ 25)
- ກີບູເຟນໄພແຮດ 36% EC ອັຕຣາ 3 ພີລລີລິຕ (ສາຮກລຸ່ມ 21)

*** ມາຍເຫດ ສາຮກນະຄັນຫ້າມພສນ ກັບສາຮນີດເວັບ ເພົ່າຈາກເກີດພິບກັບນະພຣ້າວໄດ້

2. ສວນນະພຣ້າວທີ່ພົບກາຮົກກໍາລາຍຮຸນແຮງແລະ ລັງຮັບຜົວພົດນະພຣ້າວ ໃຫ້ດໍາເນັນກາຮ ຕັດໜ້ອດອກ
ໜ້ອພົດແລະ ພົດ ທີ່ພົບອາກາຮຄຸກກໍາລາຍຈາກໄຣສັຫານະພຣ້າວ ແລະ ເສົ່າງຈາກກາຮປອກນະພຣ້າວ ນໍາໄປ
ກໍາລາຍດ້ວຍວິທີກາຮທີ່ເໝນະສົມ ເພື່ອໄປໃຫ້ເກີດກາຮຮາດຫ້າ

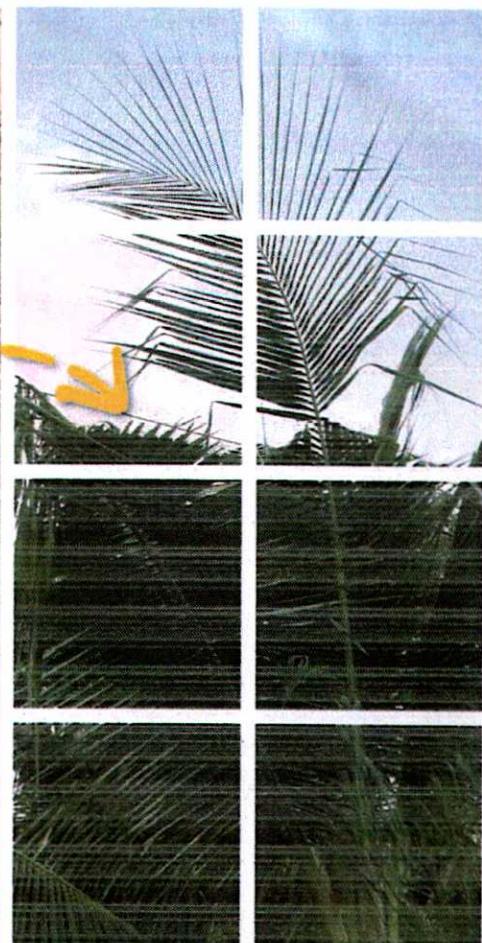
កំរើនទេសជាក់

ลักษณะการกำลัง

ตัวเต็มวัยเท่าบันทึกเป็นศัตรุพิชโดยบันทึกไปกัดเจาะโคน
กางใบและยอดอ่อนของมะพร้าวที่ใบยังไม่คลี่ ทำให้ใบใหม่
ไม่สบบูรณาเยื่อใบคลื่อจะมีรอยขาดแห่วงเป็นริ้วๆคล้ายรูปพัด

การป้องกันและกำจัด

1. กำจัดแหล่งขยายพันธุ์ โดยการกำจ้ำยชา枯กท่อนมะพร้าว ต่อมะพร้าว หรือหากมีชา枯ซึ่นส่วนของพืชและมูลสัตว์ ควรเกลี้ยกระเจียบไม่ให้หนาเกิน 15 ซม. ถ้าจำเป็นต้องกองชา枯ซึ่นส่วนของพืชและมูลสัตว์ทึ่งไว้เกิน 2 - 3 เดือน ควรหมักพอกกลับกองเพื่อตรวจสอบหาไข่ หนอน ดักแด้ และตัวเต็มวัยของด้วงแรดแล้ว กำจัด
 2. ทำความสะอาดบริเวณค่องมะพร้าว ตามโคนทางใบ หากพบรอยแพลง เป็นรู ให้ใช้เหล็กแหลมแทง เพื่อกำจัดด้วงแรด ก่อร่องในรู ไม่ให้สามารถวางไข่ได้
 3. ใช้กับดักพื้นโนนล้อจับตัวเต็มวัย และนำมากำจ้ำย การวางกับดักพื้นโนนต้องห่างจากแปลง 3-5 เมตร และวางกีติ ทางตันลมของแปลงเสมอ
 4. ใส่เชื้อรากเขียวเมตาไรเซียมในกองล้อ หรือกองขยาย กองปุ๋ยคอก หรือท่อนมะพร้าวที่พุพังซึ่งอาจมีหนอนด้วงแรด อาศัยอยู่ เชือจะกำจ้ำยด้วงแรดทุกรยะ การเจริญเติบโต
 5. การใช้สารเคมีในการกำจัด ใช้สารเคมีราดบริเวณค่องมะพร้าวให้เปียกชุ่มโดยใช้น้ำยาผสมประมาณ 1 - 1.5 ลิตร/ตัน ตามขนาดของค่องมะพร้าว จำนวน 1 - 2 ครั้ง ห่างกัน 15 - 20 วัน โดยใช้สารกำจัดแมลงชนิดใดชนิดหนึ่ง
 - ไดอะซินอน 60% EC อัตราการใช้ 80 มล./น้ำ 20 ลิตร (สารกลุ่ม 1B)
 - คาร์บารอล 85% WP อัตรา 80 กรัม/น้ำ 20 ลิตร (สารกลุ่ม 1A)

กำจัด
แมลง
หายพิบูล

ກຳຄວາມ ສະວາດ ຄອນະພຣ້າວ

ใช้กับดัก
พิโรไมน
ล้วงจับ

A photograph showing a traditional wooden pulley system. A thick wooden beam is suspended from a tree branch by ropes. A bucket hangs from the end of the beam, which is being pulled up by a rope. The background shows dense tropical foliage.

ใช้เชื้อรา
เมตาไโรเซียบ
ในกองล่อ

ด้วงงวง มะพร้าว

ลักษณะการกำล้ำย

ด้วงงวงมะพร้าวจะขยายพันธุ์อยู่ภายในคอร้อยมะพร้าว บางครั้งเข้ากำล้ำยที่โคนต้นทำให้มะพร้าวต้นตาย โดยตัวเต็มวัยจะวางไข่ที่ร้อยแพลงบริเวณยอด รอยแตกของโคนกางใบ โคนลำต้น หรือร้อยแพลงที่เกิดจากการตัดกางใบหรือร้อยแพลงที่ด้วงแรดมะพร้าว เจาะไว้ สังเกตอาการรุนแรงที่แสดงคือยอดเจาเหี่ยวแห้ง ใบเปลี่ยนเป็นสีเหลือง หักพับ

การป้องกันและกำจัด

1. ไม่ปลูกมะพร้าวแบบโคนลอยและอย่าให้เกิดร้อยแพลง
2. หม่นดูแลทำความสะอาดคอบมะพร้าว ถ้าพบอาการร้อยแพลงร้อยเฉพาะและยอดอ่อนที่ยังไม่เปี่ยวให้ใช้เหล็กยาไวป์ลัย เป็นตะข้อแหงเข้าไปเกี่ยวเอาตัวหนอนมากำล้ำย รอยตัดจั้นมะพร้าวเพื่อกำหนดที่ใช้แล้ว หรือขันผลมกับบ้านมันยาง กาบริเวณแพลง เพื่อป้องกันการวางไข่
3. กำล้ำยต้นมะพร้าวที่ถูกด้วงงวงงวงมะพร้าวกำล้ำย เพื่อกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์
4. ใช้กับดักพิโรโนนล่อด้วงงวงเพื่อนำไปกำล้ำย

มะพร้าวเจา
ยอดหักพับ
ใบเหลือง

